

Godina XIV
Уторак, 29. јуна/липња 2010. године

Број/Број
53

Година XIV
Уторак, 29. јуна 2010. године

ISSN 1512-7486 - bosanski jezik
ISSN 1512-7494 - hrvatski jezik
ISSN 1512-7508 - srpski jezik

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

На основу члана IV 4а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине на 75. сједници Представничког дома, одржаној 7. априла 2010. године, и на 46. сједници Дома народа, одржаној 28. маја 2010. године, усвојила је

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОЗНАКА ГЕОГРАФСКОГ ПОРИЈЕКЛА

ДИО ПРВИ - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет Закона)

- (1) Овим законом уређују се начин стицања, одржавање, садржај, престанак и правна заштита ознака географског поријекла у Босни и Херцеговини (у даљњем тексту: БиХ).
- (2) Овај закон примјењује се и на имена поријекла и географске ознаке које су међународно регистроване за БиХ.
- (3) Одредбе овог закона неће се примјењивати на оне производе у дијелу у којем су стицање и систем заштите, као и остваривање права у коришћењу ознаке географског поријекла на тим производима изричито другачије уређени посебним законом.

Члан 2. (Појам ознаке географског поријекла)

- (1) Ознака географског поријекла (у даљњем тексту: ознака поријекла) јесте свака ознака којом се нека земља или мјесто које се у њој налази, директно или индиректно, означава као земља или мјесто географског поријекла производа.

(2) Ознаке поријекла употребљавају се за обиљежавање природних, пољопривредних, индустријских, занатских и производа домаће радиности.

Члан 3.
(Појам географске ознаке)

Географска ознака је ознака која идентификује одређену робу као робу поријеклом са територије одређене земље, региона или локалитета са те територије, гдје се одређени квалитет, репутација или друге карактеристике робе суштински могу приписати њеном географском поријеклу.

Члан 4.
(Појам имена поријекла)

Име поријекла је географски назив земље, региона или локалитета који служи да означи производ који одатле потиче, чији су квалитет и посебна својства искључиво или битно условљени географском средином, која обухвата природне и људске факторе и чија се производња, прерада и припрема у цјелини одвијају на одређеном ограниченом подручју.

Члан 5.
(Традиционални и историјски називи)

Ознаку поријекла чини и назив који није административни географски назив одређене земље, региона или локалитета, који је дугом употребом у промету постао општепознат као традиционални назив производа који потиче са тог подручја, или је у питању историјски назив тог подручја, ако испуњава услове из чл. 2, 3. и 4. овог закона.

Члан 6.
(Поријекло сировине)

Производ се може изузетно заштитити именом поријекла или географском ознаком ако има доказано традиционално обиљежје, високу репутацију и добро је познат, те када сировина за производњу тог производа потиче са подручја различитог или ширег од подручја прераде, ако је подручје производње сировине ограничено и постоје посебни услови за производњу те сировине, као и систем инспекцијске контроле који обезбјеђује надзор над испуњењем посебних услова.

Члан 7.
(Хомонимни називи)

Ако су називи двају или више мјеста одакле производ потиче идентични, или готово идентични у писаном или говорном облику (*хомонимни називи*), заштита таквих географских назива биће призната свим заинтересованим лицима која испуњавају услове прописане овим законом, на основу принципа праведног и равноправног третирања произвођача на тржишту и истинитог обавјештавања потрошача, осим када то може изазвати забуну у јавности о тачном географском поријеклу производа.

Члан 8.

(Називи који се не могу заштитити географском ознаком или именом поријекла)

- (1) Географском ознаком или именом поријекла не може се заштитити назив:
 - а) који је супротан јавном поретку или моралу,
 - б) који представља име заштићене биљне сорте или животињске врсте, ако би то могло јавност довести у заблуду о географском поријеклу производа,
 - ц) чији би изглед или садржај могао створити забуну у привредном промету у погледу врсте, поријекла, квалитета, начина производње или других карактеристика производа,
 - д) који представља тачан назив земље, региона или локалитета с којег производ потиче, али који код потрошача изазива лажну представу да производ потиче из друге земље, региона или локалитета,
 - е) који је услед дуготрајне употребе у обичном говору изгубио своје географско значење и постао генеричан, односно уобичајен назив за означавање одређеног производа,
 - ф) који није заштићен, или је престао да буде заштићен, у земљи поријекла, или који се престао користити у тој земљи.
- (2) Овим законом не штити се име поријекла или географска ознака за производ од винове лозе, ако је та ознака идентична са именом сорте грожђа која је постојала на територији БиХ прије 1. јануара 1995. године.

Члан 9.

(Генерички назив)

- (1) Генерички назив је онај географски назив који је, иако се односи на географско мјесто на којем је производ првобитно настао, или је стављен на тржиште, у уобичајеном говору изгубио своје географско значење и постао општи назив тог производа.
- (2) При утврђивању да ли је неки географски назив постао генерички назив, узимају се у обзир све околности, а нарочито постојећа ситуација на географском подручју са којег производ потиче и гдје се користи.

Члан 10.

(Национални третман)

- (1) Страна физичка и правна лица у погледу заштите ознака поријекла у БиХ уживају иста права као и домаћа физичка и правна лица, ако то произлази из међународних уговора или конвенција којима је приступила или их је ратификовала БиХ (у даљњем тексту: међународни уговори и конвенције), или из принципа реципроцитета.
- (2) Постојање реципроцитета се претпоставља док се не докаже супротно.

Члан 11.

(Надлежност за поступак заштите ознака поријекла)

(1) Правна заштита ознака поријекла, у складу са одредбама Мадридског споразума о сузбијању лажних или преварних ознака поријекла на производима од 14. априла 1891. године, остварује се директном примјеном тих одредаба и прописа о сузбијању нелојалне конкуренције, у судском поступку пред стварно и мјесно надлежним судом, или у управном поступку пред надлежним царинским органом или органом тржишне инспекције.

(2) Суд је надлежан да одлучи које ознаке поријекла, због свог генеричног карактера, не уживају заштиту у складу са одредбама Мадридског споразума о сузбијању лажних или преварних ознака поријекла на производима, искључујући из резерве одређене овим ставом географске називе региона за ознаке поријекла производа од винове лозе.

Члан 12.

(Надлежност за поступак заштите имена поријекла и географске ознаке)

(1) Послове који се односе на поступак заштите географске ознаке и имена поријекла у управном поступку прописаном овим законом обавља Институт за интелектуалну својину Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Институт).

(2) Ако није другачије прописано овим законом, у поступку пред Институтом примјењују се одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07 и 93/09).

(3) Против одлуке Института донесене у поступку из става (1) овог члана може се изјавити жалба Комисији за жалбе Института (у даљњем тексту: Комисија за жалбе) у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

(4) Против одлуке Комисије за жалбе може се покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине, у року од 30 дана од дана пријема одлуке.

Члан 13.

(Регистри)

(1) Институт у електронској форми води Регистар пријава имена поријекла, Регистар пријава за признање статуса овлашћених корисника имена поријекла, Регистар пријава за признање статуса овлашћених корисника географских ознака, Регистар имена поријекла, Регистар географских ознака, Регистар овлашћених корисника имена поријекла, Регистар овлашћених корисника географских ознака, Регистар међународних пријава имена поријекла и Регистар заступника за заштиту географских ознака и имена поријекла (у даљњем тексту: Регистар заступника).

(2) Регистром међународних пријава имена поријекла сматраће се збирка пријава имена поријекла поднесених на основу Лисабонског аранжмана о заштити имена поријекла и њиховом међународном регистровању и објављених од Међународног бироа Свјетске организације за интелектуалну својину (у даљњем тексту: Међународни биро).

- (3) Регистри из става (1) овог члана обједињени су у јединствени систем регистара индустријске својине БиХ у електронској форми.
- (4) Садржај регистара из става (1) овог члана прописане се посебним прописом о спровођењу овог закона (у даљњем тексту: пропис о спровођењу).
- (5) Регистри из става (1) овог члана сматрају се јавним књигама и заинтересована лица могу их разгледати без плаћања посебних такса.
- (6) На писмени захтјев заинтересованих лица и уз плаћање прописане таксе и накнаде трошкова поступка, Институт ће издати копије докумената и одговарајуће потврде и увјерења о чињеницама о којима води службену евиденцију.

Члан 14. (Заступање)

- (1) Физичка и правна лица која се баве заступањем у поступку заштите имена поријекла и географских ознака пред Институтом морају бити уписана у Регистар заступника из члана 13. став (1) овог закона.
- (2) Страно физичко или правно лице у поступку пред Институтом мора заступати заступник уписан у Регистар заступника, а домаће правно и физичко лице може пред Институтом иступати и самостално.
- (3) У Регистар заступника уписују се физичка и правна лица која испуњавају услове утврђене прописом о спровођењу.

Члан 15. (Пружање информација)

- (1) Институт ће сваком лицу, на његов писмени захтјев, омогућити увид у документацију која се односи на име поријекла или географску ознаку.
- (2) Садржај и начин увида из става (1) овог члана уредиће се прописом о спровођењу.
- (3) Услуге претраживања пријављених и регистрованих имена поријекла и географских ознака за страна лица обављају се посредством заступника из члана 14. став (2) овог закона, а домаћа лица услуге претраживања могу захтијевати и самостално.

Члан 16.

(Таксе и накнаде у поступку регистравања имена поријекла или географске ознаке, стицања и одржавања статуса овлашћеног корисника и пружања информационих услуга)

(1) За све радње у поступку регистравања и престанка имена поријекла или географске ознаке, стицања, одржавања и престанка статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке и за пружање информационих услуга плаћају се таксе сагласно важећим прописима којима се уређују државне административне таксе (у даљњем тексту: таксе) и накнаде посебних трошкова поступка (у даљњем тексту: трошкови поступка) у висини одређеној посебном тарифом коју доноси Министарство спољне трговине и економских односа Босне и Херцеговине, на предлог директора Института.

(2) Доказ о плаћеној такси и трошковима поступка из става (1) овог члана доставља се Институту на начин утврђен прописима о спровођењу.

Члан 17.

(Међународно регистравање имена поријекла или географске ознаке)

(1) Овлашћени корисник имена поријекла или географске ознаке, односно подносилац пријаве за регистравање имена поријекла или географске ознаке може поднијети захтјев за међународно регистравање имена поријекла или географске ознаке у складу са међународним уговором који обавезује БиХ.

(2) Захтјев за међународно регистравање из става (1) овог члана, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, подноси се путем Института.

(3) Садржај захтјева за међународно регистравање имена поријекла или географске ознаке и поступање Института по том захтјеву уредиће се прописом о спровођењу.

ДИО ДРУГИ - ПОСТУПАК ПО ПРИЈАВИ ЗА РЕГИСТРОВАЊЕ ИМЕНА ПОРИЈЕКЛА ИЛИ ГЕОГРАФСKE ОЗНАКЕ

Члан 18.

(Покретање поступка за регистравање имена поријекла или географске ознаке)

(1) Поступак за регистравање имена поријекла или географске ознаке покреће се одговарајућом пријавом.

(2) Пријава имена поријекла или географске ознаке може се односити само на једну ознаку или име географског подручја и само на једну врсту производа.

Члан 19.

(Лица која могу поднијети пријаву за регистровање имена поријекла или географске ознаке)

Пријаву за регистровање имена поријекла или географске ознаке (у даљњем тексту: пријава имена поријекла или географске ознаке) могу поднијети:

- а) домаћа физичка или правна лица која на одређеном географском подручју производе производе који се означавају називом тог географског подручја,
- б) удружења лица из тачке а) овог става, привредне коморе, удружења потрошача, општински, кантонални, ентитетски и државни органи заинтересовани за заштиту имена поријекла, односно географске ознаке у оквиру својих активности,
- ц) страна физичка или правна лица, односно страна удружења, ако је име поријекла, односно географска ознака призната у земљи поријекла, када то произлази из међународних уговора.

Члан 20.

(Битни дијелови пријаве имена поријекла или географске ознаке)

Битни дијелови пријаве имена поријекла или географске ознаке су:

- а) захтјев за регистровање имена поријекла или географске ознаке,
- б) опис географског подручја,
- ц) подаци о специфичним карактеристикама производа.

Члан 21.

(Захтјев за регистровање имена поријекла или географске ознаке)

(1) Захтјев за регистровање имена поријекла или географске ознаке садржи:

- а) податке о подносиоцу пријаве,
- б) географски назив који се штити,
- ц) врсту производа који се обиљежава одређеним географским називом,
- д) географски назив подручја или мјеста из којег потиче производ који се обиљежава одређеним географским називом,
- е) потпис подносиоца пријаве,
- ф) доказ о плаћеној такси,
- г) пуномоћ, ако се пријава подноси посредством пуномоћника.

(2) Ако пријаву подноси страно лице, захтјев из става (1) овог члана мора садржавати и јавну исправу коју издаје надлежни орган у држави поријекла којом се потврђује да је име поријекла, односно географска ознака призната у држави поријекла, као и овјерени превод те јавне исправе на један од језика у службеној употреби у БиХ.

(3) Захтјев за регистравање имена поријекла, уз елементе из става (1) овог члана, садржи и назнаку о овлашћеној акредитованој организацији која врши контролу посебних својстава производа.

(4) Захтјев за регистравање географске ознаке, уз елементе из става (1) овог члана, може садржавати и изглед географске ознаке ако поред ријечи садржи и фигуративне дијелове, или само фигуративне дијелове који су подобни да идентификују географско поријекло одређене робе.

Члан 22.

(Опис географског подручја)

Опис географског подручја садржи податке о географском подручју са којег потиче производ и обухвата ближе одређење административних граница тог подручја, географску мапу тог подручја и податке о географским и људским факторима који условљавају специфичне карактеристике, квалитет или репутацију производа који је у питању.

Члан 23.

(Подаци о специфичним карактеристикама производа)

(1) Подаци о специфичним карактеристикама производа, ако је у питању пријава географске ознаке, садрже опис начина производње производа, прецизну назнаку специфичних карактеристика или квалитета производа, укључујући и податке о стеченој репутацији, одредбе о томе ко има право на употребу географске ознаке и под којим условима, као и одредбе о правима и обавезама корисника географске ознаке.

(2) Подаци о специфичним карактеристикама производа, ако је у питању пријава имена поријекла, подnose се у форми елабората о начину производње производа и посебним својствима и квалитету производа, који садржи нарочито:

а) податке о подносиоцу пријаве имена поријекла и лицу овлашћеном да га представља,

б) географски назив који се штити,

ц) податке о устаљеном начину и поступку производње производа,

д) податке о посебним својствима и квалитету производа,

е) податке о узрочној вези између географског подручја и посебних својстава и квалитета производа,

- ф) доказ о извршеној контроли посебних својстава производа од овлашћене акредитоване организације,
 - г) одредбе о начину обиљежавања производа,
 - х) одредбе о томе ко и под којим условима има право да користи име поријекла,
 - и) одредбе о правима и обавезама корисника имена поријекла,
 - ј) податке одређене другим прописима којима се регулише квалитет конкретног производа.
- (3) Доказ из става (2) тачка ф) овог члана не може бити старији од шест мјесеци.

Члан 24.

(Датум подношења пријаве имена поријекла или географске ознаке)

- (1) За признање датума подношења пријаве имена поријекла или географске ознаке потребно је да пријава поднесена Институту на тај датум садржи битне дијелове пријаве из члана 20. овог закона.
- (2) Институт подносиоцу пријаве, на његов примјерак, потврђује пријем пријаве.
- (3) По пријему пријаве Институт испитује да ли пријава садржи дијелове из става (1) овог члана.
- (4) Ако пријава не садржи дијелове из става (1) овог члана, Институт ће писмено позвати подносиоца пријаве да у року од 30 дана, који се не може продужити, отклони недостатке због којих пријава није могла бити уписана у одговарајући регистар пријава, уз упозорење да ће пријава бити одбачена ако недостаци не буду отклоњени.
- (5) Ако подносилац пријаве у року из става (4) овог члана не отклони недостатке, Институт ће закључком одбацити пријаву.
- (6) Ако подносилац пријаве у року из става (4) овог члана отклони недостатке, Институт ће закључком признати као датум подношења пријаве онај датум када је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.
- (7) Пријава којој је признат датум подношења уписује се у одговарајући регистар пријава.

Члан 25.

(Регистар пријава имена поријекла и Регистар пријава географских ознака)

У Регистар пријава имена поријекла и Регистар пријава географских ознака уписују се подаци о битним дијеловима пријаве из члана 20. овог закона и други подаци прописани прописом о спровођењу.

Члан 26.

(Редослијед испитивања пријаве имена поријекла или географске ознаке)

- (1) Пријаве имена поријекла или географске ознаке испитују се по редослиједу одређеном датумом њиховог подношења.
- (2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, пријава се може испитати по хитном поступку:
 - а) у случају судског спора или покренутог инспекцијског надзора или царинског поступка,
 - б) ако је поднесен захтјев за међународно регистровање имена поријекла или географске ознаке,
 - ц) ако је, сагласно другим прописима, у одређеном року неопходно извршити регистрацију имена поријекла или географске ознаке, уз обавезу подношења посебног захтјева за то.
- (3) У случају из става (2) овог члана подноси се захтјев за испитивање пријаве по хитном поступку.
- (4) За захтјев за испитивање пријаве по хитном поступку из става (2) тач. б) и ц) овог члана плаћају се таксе и трошкови поступка.

Члан 27.

(Испитивање уредности пријаве имена поријекла или географске ознаке и њено одбацивање)

- (1) Поступак испитивања уредности пријаве имена поријекла или географске ознаке обухвата испитивање свих услова прописаних овим законом и прописом о спровођењу.
- (2) Пријава је уредна ако садржи битне дијелове из чл. 20, 21, 22. и 23. овог закона, доказ о уплати прописане таксе и трошкова поступка и друге прописане податке.
- (3) Ако утврди да пријава није уредна, Институт ће писменим путем, уз навођење разлога, позвати подносиоца пријаве да је уреди у року који не може бити краћи од 30 дана, нити дужи од 90 дана.
- (4) На образложени захтјев подносиоца пријаве, уз плаћање таксе и трошкова поступка, Институт ће продужити рок из става (3) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 90 дана.
- (5) Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву или не плати таксу и трошкове поступка за њено уређивање, Институт ће закључком одбацити пријаву.
- (6) У случају из става (5) овог члана, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, подносилац пријаве може поднијети предлог за поврат у пређашње стање, у року од три мјесеца од дана пријема закључка о одбацивању.

Члан 28.
(Одустајање од пријаве)

- (1) Подносилац пријаве имена поријекла или географске ознаке може у току цијелог поступка одустати од пријаве.
- (2) У случају када подносилац пријаве одустане од пријаве, Институт ће донијети посебан закључак о обустављању поступка.
- (3) У случају из става (2) овог члана, пријава имена поријекла или географске ознаке престаје важити наредног дана од дана предаје Институту изјаве о одустајању.

Члан 29.
(Испитивање услова за регистровање имена поријекла или географске ознаке)

- (1) Ако је пријава имена поријекла, односно географске ознаке уредна, у смислу члана 27. став (1) овог закона, Институт испитује да ли су испуњени услови за регистровање имена поријекла, односно географске ознаке.
- (2) У поступку испитивања услова за регистровање имена поријекла, односно географске ознаке, Институт може прибавити мишљење од компетентне институције или појединца (у даљњем тексту: експерт) о посебним својствима, репутацији и квалитету производа, наведеним у пријави имена поријекла или географске ознаке.
- (3) Директор Института овлашћен је да одреди експерта из става (2) овог члана у сваком појединачном случају.
- (4) Експерт из става (2) овог члана дужан је да тражено мишљење достави у року од 60 дана од дана када му је затражено.
- (5) Ако експерт из става (2) овог члана тражено мишљење не достави у року од 60 дана од дана када му је затражено, Институт ће испуњавање услова за регистровање испитивати без прибављеног мишљења.

Члан 30.
(Рјешење о одбијању регистровања имена поријекла или географске ознаке)

- (1) Ако је експерт из члана 29. став (2) овог закона дао негативно мишљење о испуњавању услова за регистровање имена поријекла, односно географске ознаке, или ако Институт утврди да пријава имена поријекла, односно географске ознаке не испуњава услове прописане овим законом за регистровање имена поријекла или географске ознаке, Институт ће писменим путем, на основу резултата испитивања, обавијестити подносиоца пријаве о разлозима због којих име поријекла или географска ознака не може бити регистрована и позваће га да се изјасни о тим разлозима у року који не може бити краћи од 30 дана, нити дужи од 60 дана.
- (2) На образложени захтјев подносиоца пријаве, уз плаћање административне таксе и трошкова поступка, Институт може једном продужити рок из става (1) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 90 дана.

(3) Ако се подносилац пријаве у остављеном року изјасни о разлозима због којих име поријекла, односно географска ознака не може бити регистрована, Институт је дужан да о његовом изјашњењу прибави мишљење експерта из члана 29. став (2) овог закона.

(4) Ако експерт из члана 29. став (2) овог закона тражено мишљење не достави у року од 60 дана од када му је затражено, Институт ће поступак испитивања испуњавања услова за регистровање наставити без прибављеног мишљења.

(5) Институт ће рјешењем одбити да региструје име поријекла или географску ознаку ако се подносилац пријаве имена поријекла, односно географске ознаке, уопште не изјасни, или ако се изјасни, а Институт или експерт из члана 29. став (2) овог закона и даље сматра да се име поријекла, односно географска ознака не може регистровати.

Члан 31.

(Претварање пријаве имена поријекла у пријаву географске ознаке и обратно)

(1) До окончања поступка, на захтјев подносиоца пријаве имена поријекла или географске ознаке, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, пријава имена поријекла може се претворити у пријаву географске ознаке и обратно.

(2) У поступку испитивања испуњености услова за регистровање имена поријекла, Институт је дужан да предложи подносиоцу пријаве имена поријекла њено претварање у пријаву географске ознаке ако нису испуњени услови за регистровање имена поријекла, али су испуњени услови за регистровање географске ознаке.

(3) У поступку испитивања испуњености услова за регистровање географске ознаке, ако уочи да географска ознака испуњава услове, или да би могла испунити услове да буде регистрована као име поријекла, Институт је дужан да предложи подносиоцу пријаве географске ознаке њено претварање у пријаву имена поријекла.

(4) О претварању одговарајуће пријаве Институт доноси посебан закључак.

(5) Подаци о претварању одговарајуће пријаве уписују се у одговарајући регистар пријава.

ДИО ТРЕЋИ - ПРИГОВОР

Члан 32.

(Објављивање пријаве имена поријекла или географске ознаке)

(1) Ако је експерт из члана 29. став (2) овог закона дао позитивно мишљење о испуњавању услова за регистровање имена поријекла, односно географске ознаке, или ако у року из члана 29. став (4) овог закона није дао мишљење и ако Институт нађе да пријава имена поријекла или географске ознаке испуњава услове за регистровање имена поријекла, односно географске ознаке, који су прописани овим законом, Институт ће податке о пријави имена поријекла или географске ознаке објавити у "Службеном гласнику Института" (у даљњем тексту: службено гласило).

(2) Подаци из пријаве имена поријекла или географске ознаке који се објављују уређују се прописом о спровођењу.

(3) Након објављивања пријаве из става (1) овог члана Институт ће учинити доступним јавности све дијелове пријаве, укључујући и елаборат о посебним својствима производа из члана 21. став (2) овог закона.

Члан 33.

(Приговор на пријаву имена поријекла или географске ознаке)

(1) Након објављивања пријаве имена поријекла или географске ознаке, у року од три мјесеца од дана објављивања пријаве, свако заинтересовано лице може Институту писменим путем поднијети приговор у којем се образлаже зашто пријава имена поријекла или географске ознаке не испуњава услове за регистравање прописане овим законом.

(2) Рок за подношење приговора из става (1) овог члана не може се ни из којег разлога продужити, нити се након истека наведеног рока могу поднијети било какве допуне приговора, укључујући и достављање додатних доказа којима се приговор оправдава.

(3) Носилац трговачког имена или регистрованог жига може у року из става (1) овог члана поднијети приговор на објављену пријаву имена поријекла или географске ознаке, ако је нека од њих у потпуности или дјелимично идентична с тим трговачким именом или жигом који су регистровани у доброј вјери, под условом да би регистравање имена поријекла или географске ознаке могло угрозити право тог трговачког имена или жига, узимајући у обзир стварну вјероватноћу изазивања забуне у јавности.

(4) Носилац жига високе репутације (чувени жиг) и носилац несумњиво познатог жига, у смислу члана 6бис Париске конвенције за заштиту индустријске својине, који су познатост и репутацију стекли ранијим дуготрајним коришћењем у БиХ, могу у року из става (1) овог члана поднијети приговор на објављену пријаву имена поријекла или географске ознаке, ако би регистравање имена поријекла или географске ознаке могло довести потрошаче у заблуду о правом поријеклу производа.

(5) Подносилац приговора у поступку по приговору има статус странке.

Члан 34.

(Садржај приговора)

(1) Приговор мора садржавати нарочито:

а) име и презиме, односно назив подносиоца приговора и његову адресу, односно пословно сједиште,

б) детаљно образложене све разлоге и доказе на којима подносилац приговора заснива приговор и којима доказује статус заинтересованог лица,

ц) све објављене податке о пријави против које се приговор подноси, укључујући и број пријаве, име и презиме и адресу, односно назив и пословно сједиште подносиоца пријаве,

- д) уредну пуномоћ, ако се приговор подноси посредством пуномоћника.
- (2) Приговор се подноси у два примјерка.

Члан 35.
(Поступак по приговору)

- (1) Након пријема приговора Институт испитује да ли је приговор у свему поднесен у складу са чл. 33. и 34. овог закона.
- (2) Ако нису испуњени услови из става (1) овог члана, Институт ће закључком одбацити приговор.
- (3) Ако су испуњени услови из става (1) овог члана, Институт ће доставити приговор подносиоцу пријаве и позвати га да се о њему писмено изјасни у року од 60 дана.
- (4) Рок из става (3) овог члана не може се продужити, нити након његовог истека подносилац пријаве може поднијети допуне свог одговора на приговор, укључујући и додатне доказе.
- (5) Ако се подносилац пријаве не изјасни на приговор у року из става (3) овог члана, Институт ће закључком обуставити поступак по поднесеној пријави имена поријекла или географске ознаке.
- (6) Ако подносилац пријаве у року из става (3) овог члана одговори на приговор, Институт испитује оправданост навода из приговора при чему може одредити усмену расправу или затражити стручно мишљење од релевантне институције или појединца о спорним питањима из приговора.
- (7) Након спроведеног поступка по приговору, на основу утврђених чињеница Институт ће донијети рјешење о одбијању приговора, или о одбијању пријаве имена поријекла или географске ознаке.

Члан 36.
(Рјешење о регистравању имена поријекла или географске ознаке)

- (1) Ако пријава имена поријекла или географске ознаке испуњава све услове прописане овим законом и ако није поднесен приговор, или приговор буде одбачен или одбијен, Институт ће донијети рјешење о регистравању имена поријекла или географске ознаке и предметно име поријекла, односно географску ознаку, са прописаним библиографским подацима уписати у Регистар имена поријекла, односно Регистар географских ознака, те податке о томе објавити у службеном гласилу.
- (2) Подаци о регистрованом имену поријекла или регистрованој географској ознаци који се објављују уређују се прописом о спровођењу.

Члан 37.

(Трајање имена поријекла, односно географске ознаке)

Трајање регистрованог имена поријекла, односно регистроване географске ознаке није ограничено.

ДИО ЧЕТВРТИ - ПОСТУПАК ПО ПРИЈАВИ ЗА ПРИЗНАЊЕ СТАТУСА ОВЛАШЋЕНОГ КОРИСНИКА ИМЕНА ПОРИЈЕКЛА ИЛИ ГЕОГРАФСKE ОЗНАКЕ

Члан 38.

(Покретање поступка за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке)

- (1) Поступак за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке покреће се пријавом за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке (у даљњем тексту: пријава овлашћеног корисника).
- (2) Пријаву овлашћеног корисника могу поднијети физичка или правна лица, као и њихова удружења, која на одређеном географском подручју производе оне производе на које се односи регистровано или пријављено име поријекла или географска ознака.
- (3) За подношење пријаве овлашћеног корисника плаћају се прописана такса и трошкови поступка.

Члан 39.

(Битни дијелови пријаве овлашћеног корисника)

- (1) Битни дијелови пријаве овлашћеног корисника су:
 - а) захтјев за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке,
 - б) доказ о обављању одређене дјелатности на одређеном географском подручју.
- (2) Битан дио пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла је и доказ о извршеној контроли посебних својстава производа од овлашћене акредитоване организације наведене у пријави имена поријекла.

Члан 40.

(Захтјев за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке)

- (1) Захтјев за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке садржи:
 - а) податке о подносиоцу пријаве,

- б) географски назив заштићен именом поријекла или географском ознаком који корисник жели да користи,
- ц) врсту производа који се обилјежава одређеним географским називом,
- д) назив подручја или мјеста одакле производ потиче,
- е) начин обилјежавања производа,
- ф) изглед географске ознаке или имена поријекла,
- г) назнака специфичних карактеристика производа,
- х) потпис подносиоца пријаве,
- и) доказ о плаћеној прописаној такси и трошковима поступка.

(2) Захтјев за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, уз елементе из става (1) овог члана, садржи и назнаку о овлашћеној акредитованој организацији која врши контролу посебних својстава производа.

Члан 41.

(Доказ о обављању одређене дјелатности на одређеном подручју)

Доказом о обављању одређене дјелатности, односно производњи одређеног производа на одређеном подручју сматраће се одговарајуће потврде и рјешења која су издали надлежни органи.

Члан 42.

(Доказ о извршеној контроли посебних својстава производа)

(1) Доказом о извршеној контроли посебних својстава производа сматраће се исправа (увјерење, сертификат, потврда или извјештај) о извршеној контроли посебних својстава одређеног производа, коју је издала овлашћена акредитована организација која је у захтјеву за регистравање имена поријекла и захтјеву за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла наведена као организација која врши контролу производа, којом се потврђује да контролисани производ посједује сва она посебна својства и квалитет који су наведени у елаборату о начину производње производа и посебним својствима и квалитету производа из члана 23. став (2) овог закона.

(2) Исправа из става (1) овог члана важи једну годину од дана издавања.

Члан 43.

(Датум подношења пријаве овлашћеног корисника)

(1) За признање датума подношења пријаве овлашћеног корисника потребно је да пријава поднесена Институту на тај датум садржи битне дијелове из члана 39. овог закона.

- (2) Институт подносиоцу пријаве на његов примјерак потврђује пријем пријаве.
- (3) По пријему пријаве Институт испитује да ли пријава садржи дијелове из става (1) овог члана.
- (4) Ако пријава не садржи дијелове из става (1) овог члана, Институт ће позвати подносиоца пријаве да у року од 30 дана, који се не може продужити, отклони недостатке због којих пријава није могла бити уписана у одговарајући регистар пријава овлашћених корисника.
- (5) Ако подносилац пријаве у року из става (4) овог члана не отклони недостатке, Институт ће закључком одбацити пријаву.
- (6) Ако подносилац пријаве у року из става (4) овог члана отклони недостатке, Институт ће закључком признати као датум подношења пријаве онај датум када је подносилац пријаве отклонио уочене недостатке.

Члан 44.

(Регистар пријава овлашћених корисника имена поријекла и Регистар пријава овлашћених корисника географске ознаке)

У Регистар пријава овлашћених корисника имена поријекла и Регистар пријава овлашћених корисника географске ознаке уписују се подаци о битним дијеловима пријаве овлашћеног корисника из члана 39. овог закона и други подаци прописани прописом о спровођењу.

Члан 45.

(Редослијед испитивања пријаве овлашћеног корисника)

- (1) Пријаве овлашћеног корисника испитују се по редослиједу одређеном датумом њиховог подношења.
- (2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, пријава се може испитивати по хитном поступку:
- а) у случају судског спора или покренутог инспекцијског надзора или царинског поступка,
 - б) ако је поднесен захтјев за међународно регистровање имена поријекла или географске ознаке,
 - ц) ако је, сагласно другим прописима, у одређеном року неопходно регистровати име поријекла или географску ознаку и стећи статус њихових овлашћених корисника, уз обавезу подношења посебног захтјева за то.
- (3) У случају из става (2) овог члана подноси се захтјев за испитивање пријаве по хитном поступку.

(4) За захтјев за испитивање пријаве по хитном поступку из става (2) тач. б) и ц) овог члана плаћају се таксе и трошкови поступка.

Члан 46.

(Испитивање уредности пријаве овлашћеног корисника)

(1) Поступак испитивања уредности пријаве овлашћеног корисника обухвата испитивање свих услова прописаних овим законом и прописом о спровођењу.

(2) Пријава је уредна ако садржи битне дијелове из чл. 39, 40, 41. и 42. овог закона, доказ о уплати таксе и трошкова поступка и друге прописане податке.

(3) Ако утврди да пријава није уредна, Институт ће писменим путем, уз навођење разлога, позвати подносиоца пријаве да је уреди у року који не може бити краћи од 30 дана, нити дужи од 90 дана.

(4) На образложени захтјев подносиоца пријаве, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, Институт ће продужити рок из става (3) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 90 дана.

(5) Ако подносилац пријаве у остављеном року не уреди пријаву, или не плати таксу и трошкове поступка за њено уређивање, Институт ће закључком одбацити пријаву.

(6) У случају из става (5) овог члана, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, подносилац пријаве може поднијети предлог за поврат у пређашње стање у року од три мјесеца од дана пријема закључка о одбацивању.

Члан 47.

(Испитивање услова за признање статуса овлашћеног корисника)

Ако је пријава за признање статуса овлашћеног корисника уредна, у складу са одредбама чл. од 39. до 42. овог закона, Институт испитује да ли су испуњени услови за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке.

Члан 48.

(Рјешење о одбијању признања статуса овлашћеног корисника)

(1) Ако утврди да пријава овлашћеног корисника не испуњава услове прописане овим законом за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, Институт ће писмено обавијестити подносиоца пријаве овлашћеног корисника о разлозима због којих му се не може признати статус овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке и позваће га да се у року од 60 дана изјасни о тим разлозима.

(2) На образложени захтјев подносиоца пријаве овлашћеног корисника, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, Институт може продужити рок из става (1) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 90 дана.

(3) Ако се подносилац пријаве у остављеном року изјасни о разлозима због којих му се не може признати статус овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, Институт је дужан да о његовом изјашњењу прибави мишљење експерта из члана 29. став (2) овог закона.

(4) Ако експерт из члана 29. став (2) овог закона тражено мишљење не достави у року од 60 дана од дана када му је затражено, Институт ће поступак испитивања услова за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке наставити без прибављеног мишљења.

(5) Институт ће рјешењем одбити захтјев за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, ако се подносилац пријаве овлашћеног корисника уопште не изјасни, или ако се изјасни, а Институт или експерт из члана 29. став (2) овог закона и даље сматра да се подносиоцу пријаве овлашћеног корисника не може признати статус овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке.

Члан 49.

(Претварање пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла у пријаву за признање статуса овлашћеног корисника географске ознаке и обратно)

(1) Ако је у току поступка по пријави овлашћеног корисника, у складу са одредбом члана 31. овог закона, дошло до претварања пријаве имена поријекла у пријаву географске ознаке, или претварања пријаве географске ознаке у пријаву имена поријекла, подносилац пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке чије је претварање извршено, дужан је да, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, поднесе захтјев за претварање пријаве за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла у пријаву за признање статуса овлашћеног корисника географске ознаке или обратно.

(2) Институт је дужан да без одгађања обавијести све подносиоце пријаве овлашћеног корисника да је, у складу са одредбом члана 31. овог закона, поднесен захтјев за претварање пријаве имена поријекла, односно географске ознаке.

(3) О претварању одговарајуће пријаве Институт доноси посебан закључак и уписује податке о претвореној пријави у одговарајуће регистре.

Члан 50.

(Закључак о плаћању таксе за признање статуса овлашћеног корисника)

(1) Ако пријава овлашћеног корисника испуњава услове прописане овим законом да се подносиоцу пријаве призна статус овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, Институт ће закључком позвати подносиоца пријаве овлашћеног корисника да плати таксу и трошкове поступка за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, за прве три године и трошкове објављивања података о овлашћеном кориснику имена поријекла, односно географске ознаке, и да достави доказе о извршеним уплатама.

(2) Ако подносилац пријаве у року од 30 дана не достави доказе о извршеним уплатама из става (1) овог члана, Институт ће посебним закључком обуставити поступак по пријави.

(3) У случају из става (2) овог члана, подносилац пријаве овлашћеног корисника може, уз плаћање прописане таксе и трошкова поступка, поднијети предлог за поврат у пређашње стање, у року од три мјесеца од дана пријема закључка о обустављању поступка.

Члан 51.

(Рјешење о признању и уписивање статуса овлашћеног корисника у одговарајући регистар)

(1) Када подносилац пријаве овлашћеног корисника достави доказе о извршеним уплатама из члана 50. став (1) овог закона, Институт ће донијети рјешење о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, и признати статус подносиоца пријаве овлашћеног корисника, са прописаним библиографским подацима, уписати у Регистар овлашћених корисника имена поријекла, односно Регистар овлашћених корисника географских ознака.

(2) Подаци из става (1) овог члана који се уписују у одговарајући регистар уређују се прописом о спровођењу.

Члан 52.

(Издавање исправе и објављивање података о статусу овлашћеног корисника)

(1) Овлашћеном кориснику имена поријекла, односно географске ознаке, Институт издаје исправу о статусу овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, а прописане податке о признатом статусу овлашћеног корисника објављује у службеном гласилу.

(2) Садржај исправе о статусу овлашћеног корисника и подаци који се објављују у службеном гласилу из става (1) овог члана уређују се прописом о спровођењу.

Члан 53.

(Трајање статуса овлашћеног корисника)

(1) Статус овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, траје три године од дана уписивања признатог статуса у Регистар овлашћених корисника имена поријекла, односно Регистар овлашћених корисника географских ознака.

(2) Статус овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, може на захтјев овлашћеног корисника, уз подношење доказа о испуњавању услова прописаних овим законом и плаћеној прописаној такси и трошковима поступка, бити обновљен неограничен број пута, све док траје одговарајуће име поријекла, односно географска ознака.

(3) Садржај захтјева из става (2) овог члана уређује се прописом о спровођењу.

ДИО ПЕТИ - САДРЖАЈ И ОБИМ ПРАВА КОЈЕ ИМА ОВЛАШЋЕНИ КОРИСНИК ИМЕНА ПОРИЈЕКЛА ИЛИ ГЕОГРАФСKE ОЗНАКЕ

Члан 54.

(Коришћење регистрованог имена поријекла, односно географске ознаке)

- (1) Регистровано име поријекла, односно географску ознаку могу користити само лица којима је признат статус овлашћених корисника тог имена поријекла, односно те географске ознаке, и која су уписана у одговарајући регистар.
- (2) Овлашћени корисници неког имена поријекла, односно географске ознаке, имају искључиво право да то име поријекла, односно географску ознаку користе за обиљежавање производа на које се то име поријекла, односно географска ознака односи.
- (3) Овлашћени корисници имена поријекла имају искључиво право да свој производ обиљежавају ознаком "контролисано име поријекла".
- (4) Права из ст. (2) и (3) овог члана обухватају и коришћење имена поријекла, односно географске ознаке на амбалажи, каталозима, проспектима, огласима, постерима и другим облицима понуде, упутствима, рачунима, пословној преписци и другим облицима пословне документације, као и увоз и извоз производа обиљежених тим именом поријекла, односно том географском ознаком.

Члан 55.

(Недозвољене радње)

- (1) Није дозвољено коришћење регистрованог имена поријекла или географске ознаке у следећим случајевима:
 - а) коришћење од лица које не обавља и нема уписану потребну дјелатност у одређени регистар,
 - б) било које коришћење за означавање производа чији су квалитет, репутација или нека друга карактеристика лошији од онога што је уписано у регистар у погледу имена поријекла или географске ознаке,
 - ц) било које коришћење за означавање производа који нису обухваћени регистрацијом, али који су исте врсте као производи обухваћени регистрацијом,
 - д) било које коришћење лажног или преварног обавјештења у погледу географског поријекла, природе и квалитета производа на паковању, пропагандном материјалу или другим документима тако да оставља утисак постојања везе између производа и заштићеног географског назива,
 - е) било које коришћење које, иако тачно у погледу назива територије, региона или мјеста са ког производ потиче, наводи јавност на погрешно мишљење да производ потиче са другог подручја,

ф) било које коришћење превода, транскрипције или транслитерације чак и када је назначено право поријекло производа и назива који је пропраћен изразима као што су: "стил", "тип", "метод", "по поступку", "начин", "имитација", "произведен у" и сл.,

г) сваки други поступак који би могао да доведе јавност у заблуду о географском поријеклу производа.

(2) Недозвољене радње из става (1) овог члана не односе се на коришћење назива који је дио назива предузећа током његовог дјеловања, осим ако је такав назив коришћен ради обмањивања јавности.

Члан 56.

(Однос према раније регистрованом жигу)

Одредбе овог закона неће утицати на подобност за регистровање, ваљаност регистрације жига или права на коришћење жига на основу чињенице да је такав жиг идентичан или сличан регистрованој географској ознаци, ако је жиг који је у питању пријављен, или регистрован у доброј вјери, или су права на жиг стечена коришћењем у доброј вјери прије дана ступања на снагу овог закона, или прије него што је географска ознака заштићена у својој земљи поријекла.

Члан 57.

(Коришћење личног имена)

Одредбе овог закона ни на који начин неће утицати на било које лице да у свом пословању користи своје лично име, или име свог претходника у послу, осим ако се то име користи на начин да доведе јавност у заблуду.

Члан 58.

(Забрана преноса)

(1) Регистровано име поријекла и регистрована географска ознака не могу бити предмет уговора о преносу права, лиценци, залогу, франшизи и слично.

(2) Ако је регистровано име поријекла или регистрована географска ознака предмет пријављеног или регистраног жига, такав жиг не може се преносити, уступати, давати у залог и слично.

(3) Регистровано име поријекла и регистрована географска ознака који имају више овлашћених корисника могу искључиво бити предмет колективног жига или жига гаранције.

ДИО ШЕСТИ - ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА ИМЕНА ПОРИЈЕКЛА, ОДНОСНО ГЕОГРАФСKE ОЗНАКЕ

Члан 59.

(Престанак важења имена поријекла или географске ознаке у земљи поријекла)

- (1) Регистровано име поријекла или регистрована географска ознака престају да важе ако им престане заштита у земљи њиховог поријекла.
- (2) На захтјев заинтересованог лица, уз подношење потврде коју је издао надлежни орган земље поријекла одређеног имена поријекла, односно географске ознаке, или по пријему обавјештења надлежног органа земље поријекла одређеног имена поријекла, односно географске ознаке да је том имену поријекла, односно географској ознаци престала заштита у земљи поријекла, Институт ће донијети рјешење о престанку важења имена поријекла или географске ознаке.
- (3) Рјешење из става (2) овог члана Институт ће уписати у одговарајући регистар и у свом службеном гласилу објавиће прописане податке о престанку важења имена поријекла или географске ознаке.
- (4) Подаци из става (3) овог члана који се објављују уређују се прописом о спровођењу.

Члан 60.

(Престанак важења географске ознаке на основу судске одлуке)

- (1) Заинтересовано лице може тужбом надлежном суду покренути поступак за утврђење да је одређена географска ознака постала генерички, односно уобичајени назив за одређени производ.
- (2) Регистрована географска ознака престаје да важи на основу правоснажне судске одлуке којом се утврђује да је постала генерички, односно уобичајени назив за одређени производ.
- (3) Регистрована географска ознака која је у својој земљи поријекла регистрована и заштићена као име поријекла не може бити проглашена генеричким, односно уобичајеним називом за одређени производ све док таква заштита траје у земљи поријекла.
- (4) По пријему судске одлуке из става (2) овог члана Институт ће одлуку уписати у одговарајуће регистре и у свом службеном гласилу објавити прописане податке о престанку важења географске ознаке.
- (5) Подаци из става (4) овог члана који се објављују уређују се прописом о спровођењу.

ДИО СЕДМИ - ПРЕСТАНАК И УКИДАЊЕ СТАТУСА ОВЛАШЋЕНОГ КОРИСНИКА ИМЕНА ПОРИЈЕКЛА ИЛИ ГЕОГРАФСKE ОЗНАКЕ

Члан 61.

(Престанак статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке)

Статус овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке престаје и прије истека предвиђеног рока из члана 53. став (1) овог закона:

- а) ако се овлашћени корисник имена поријекла или географске ознаке одрекне свог статуса - наредног дана од дана предаје Институту поднеска о одрицању,
- б) ако је на основу члана 59, односно 60. овог закона престало да важи име поријекла или географска ознака на основу одлуке суда или Института - даном одређеним том одлуком,
- ц) ако је престало правно лице, односно ако је умрло физичко лице које има статус овлашћеног корисника - даном престанка правног лица, односно смрти физичког лица, осим ако тај статус није прешао на правне слједнике правног лица.

Члан 62.

(Укидање рјешења о признању статуса овлашћеног корисника)

- (1) На захтјев заинтересованог лица Институт може укинути рјешење о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке ако утврди да су престали постојати услови за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, који су предвиђени овим законом.
- (2) У поступку по захтјеву за укидање рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке овлашћени корисник имена поријекла, односно географске ознаке дужан је да докаже да постоје законом прописани услови за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке.
- (3) Ако подносилац захтјева за укидање рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке, у току поступка одустане од свог захтјева, Институт може наставити поступак по службеној дужности.
- (4) У поступку по захтјеву за укидање рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке сходно се примјењују одредбе чл. 34. и 35. овог закона.
- (5) Лицу које је уписано као овлашћени корисник имена поријекла или географске ознаке у одговарајући регистар статус овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке престаје наредног дана од дана правоснажности рјешења о укидању рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла, односно географске ознаке.

ДИО ОСМИ - ПРОГЛАШАВАЊЕ НИШТАВНИМ РЈЕШЕЊА О РЕГИСТРОВАЊУ ИМЕНА ПОРИЈЕКЛА ИЛИ ГЕОГРАФСKE ОЗНАКЕ, ОДНОСНО РЈЕШЕЊА О ПРИЗНАЊУ СТАТУСА ОВЛАШЋЕНОГ КОРИСНИКА ИМЕНА ПОРИЈЕКЛА ИЛИ ГЕОГРАФСKE ОЗНАКЕ

Члан 63.

(Услов за проглашавање ништавним рјешења о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно о признању статуса овлашћеног корисника)

Рјешење о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно рјешење о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке може се прогласити ништавним ако се утврди да у вријеме њиховог доношења нису били испуњени услови прописани овим законом за регистравање имена поријекла или географске ознаке, односно за признање статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке.

Члан 64.

(Предлог за проглашавање ништавним рјешења о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке)

(1) Рјешење о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке може се прогласити ништавним по службеној дужности или на предлог заинтересованог лица или правобраниоца БиХ или омбудсмена БиХ за све вријеме трајања имена поријекла или географске ознаке, односно статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке.

(2) Ако је изјављен приговор на поднесену пријаву имена поријекла или географске ознаке због разлога прописаних у члану 33. ст. (3) и (4) овог закона, па је рјешење о одбијању приговора коначно, предлог за проглашавање ништавним рјешења исто лице не може поднијети због истих разлога који су наведени у одбијеном приговору, осим ако подносилац предлога не достави нове доказе који би сами или у вези са већ употребљеним доказима могли довести до другачијег рјешења у поступку по приговору.

(3) Уз предлог за проглашавање рјешења ништавним подносе се одговарајући докази.

Члан 65.

(Поступак за проглашавање рјешења ништавним)

(1) Поступак за проглашавање рјешења ништавним покреће се писаним предлогом за проглашавање рјешења ништавним.

(2) Садржај предлога из става (1) овог члана, као и прилози уз предлог уређују се прописом о спровођењу.

(3) Предлог за проглашавање рјешења ништавним је уредан ако садржи прописане податке.

(4) Ако предлог за проглашавање рјешења ништавним није уредан, Институт ће позвати подносиоца предлога да га у року од 30 дана од дана пријема позива уреди.

(5) На образложени захтјев подносиоца предлога, уз плаћање таксе и трошкова поступка, Институт ће продужити рок из става (4) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 60 дана.

(6) Ако подносилац предлога у року из става (4) овог члана не поступи по позиву, Институт ће предлог закључком одбацити.

(7) Уредан предлог Институт ће доставити противнику предлагача и позвати га да у року од 30 дана од дана пријема позива достави свој одговор.

(8) На образложени захтјев противника предлагача, уз плаћање таксе и трошкова поступка, Институт ће продужити рок из става (7) овог члана за вријеме које сматра примјереним, али не краће од 15 дана, нити дуже од 60 дана.

(9) Ако противник предлагача у остављеном року не одговори на предлог за проглашавање ништавним рјешења, Институт ће прогласити ништавним рјешење о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно рјешење о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке.

(10) Ако оцијени да је то неопходно, Институт може одредити усмену расправу поводом поднесеног предлога за проглашавање рјешења ништавним.

(11) Послије спроведеног поступка по предлогу за проглашавање рјешења ништавним на основу предлога из члана 64. став (1) овог закона, Институт може у свако доба донијети рјешење о проглашавању ништавним рјешења о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке.

(12) Рјешење о проглашавању ништавним рјешења о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке, које је коначно у управном поступку, Институт ће објавити у службеном гласилу.

Члан 66.

(Дејство на правоснажну судску пресуду)

Проглашавање ништавним рјешења о регистравању имена поријекла или географске ознаке, односно рјешења о признању статуса овлашћеног корисника имена поријекла или географске ознаке, нема дејство на судске одлуке у вези са утврђивањем повреде права које су у моменту доношења тог рјешења биле правоснажне под условом да је тужилац, односно овлашћени корисник имена поријекла или географске ознаке био савјестан.

ДИО ДЕВЕТИ - ЖАЛБЕНИ ПОСТУПАК

Члан 67. (Право на жалбу)

- (1) Против одлука Института донесених у првом степену странка чијем захтјеву у цјелини или у дијелу није удовољено има право жалбе у року од 15 дана од дана достављања одлуке.
- (2) Друге странке у поступку који је окончан одлуком против које се подноси жалба сматрају се странкама у жалбеном поступку.

Члан 68. (Садржај жалбе)

Уз податке које мора садржавати сваки поднесак, жалба мора садржавати и:

- а) ознаку управног акта против којег се подноси,
- б) изјаву о томе да се управни акт оспорава у цјелини или у одређеном дијелу,
- ц) разлоге због којих се жалба подноси,
- д) образложење жалбе са свим доказима којима подносилац жалбе потврђује своје наводе из жалбе,
- е) потпис подносиоца жалбе,
- ф) пуномоћ, ако се жалба подноси посредством пуномоћника.

Члан 69. (Комисија за жалбе)

- (1) Комисија за жалбе оснива се као независни орган за одлучивање о жалби у складу са одредбама овог закона.
- (2) Комисија за жалбе има три члана, од којих је један предсједник Комисије за жалбе, и три замјеника члана од којих је један замјеник предсједника.
- (3) чланове Комисије за жалбе именује Савјет министара Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Савјет министара) између независних стручњака у области права индустријске својине и државних службеника из Института на начин уређен одлуком Савјета министара.
- (4) Сједиште Комисије за жалбе је при Институту.
- (5) Институт обезбјеђује Комисији за жалбе радни простор и потребну опрему за рад, као и обављање канцеларијских и административних послова.

- (6) Комисија за жалбе има свој посебан печат.
- (7) Предсједник Комисије за жалбе управља њеним радом.
- (8) У случају одсуства, предсједника Комисије за жалбе замјењује замјеник предсједника, а члана замјеник члана Комисије за жалбе.
- (9) Предсједник и чланови Комисије за жалбе су у свом раду независни, нису обавезани никаквим упутствима директора Института и своје задатке обављају непристрасно, у складу са законом и правилима струке.
- (10) Предсједник и чланови Комисије за жалбе имају положај независних стручњака, а накнаду за свој рад остварују у складу са спроведбеним прописом о накнадама за рад у Комисији за жалбе.
- (11) чланови Комисије за жалбе и замјеници чланова који су учествовали у доношењу одлуке у првостепеном поступку, или ако постоје неки други разлози за њихово изузеће, не могу учествовати у поступку по жалби у конкретном предмету.
- (12) Комисија за жалбе доноси пословник о раду.

Члан 70.
(Одлучивање о жалби)

- (1) Комисија за жалбе одлучује на сједници већином гласова.
- (2) Комисија за жалбе одлучује на основу поднесене жалбе, а када сматра да је то неопходно, може одредити одржавање усмене расправе.
- (3) У поступку одлучивања о жалби на одговарајући начин примјењују се одредбе чл. 27, 30, 35, 46, 48. и 65. овог закона.

ДИО ДЕСЕТИ - ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА

Члан 71.
(Тужба због повреде права)

- (1) У случају повреде регистрованог имена поријекла или регистроване географске ознаке тужилац може тужбом захтијевати:
 - а) утврђивање повреде права,
 - б) забрану даљег вршења учињене повреде и будућих сличних повреда престанком или уздржавањем од радњи које то право повређују,
 - ц) уклањање стања насталог повредом права,
 - д) повлачење предмета повреде из привредних токова уз уважавање интереса трећих савјесних лица,

- е) потпуно уклањање предмета повреде из привредних токова,
- ф) уништење предмета којима је извршена повреда права,
- г) уништење средстава која су искључиво или у претежној мјери намијењена или се употребљавају за чињење повреда и која су својина повредилаца,
- х) препуштање предмета повреде носиоцу права уз накнаду трошкова производње,
- и) накнаду имовинске штете и оправданих трошкова поступка,
- ј) објављивање пресуде о трошку туженог.

(2) При одлучивању о захтјевима из става (1) тач. ц), д), е), ф), г) и х) овог члана суд је дужан да узме у обзир све околности случаја, нарочито размјеру између тежине учињене повреде и захтјева, као и интерес овлашћеног лица да се обезбиједи ефективна заштита права.

(3) У поступку против лица чије су услуге биле коришћене за повреду права, а постојање те повреде већ је правоснажно установљено у поступку према трећем лицу, претпоставља се да повреда права постоји.

(4) Поступак по тужби из става (1) овог члана је хитан.

Члан 72.

(Повреда имена поријекла или географске ознаке)

Повредом имена поријекла или географске ознаке сматра се свако неовлашћено коришћење имена поријекла или географске ознаке у смислу члана 54. овог закона и вршење неке од недозвољених радњи у смислу члана 55. овог закона.

Члан 73.

(Накнада штете)

(1) За све повреде права из овог закона важе општа правила о накнади штете и одговорности за штету, осим ако овим законом није другачије одређено.

(2) Лице које повриједи име поријекла или географску ознаку дужно је да плати свим лицима која имају статус овлашћеног корисника тог имена поријекла, односно те географске ознаке, одштету у обиму који се одређује према општим правилима о накнади штете.

Члан 74.

(Пенал)

(1) Ако је повреда имена поријекла или географске ознаке учињена намјерно или крајњом непажњом, тужилац може од лица које је повриједило име поријекла или географску ознаку тражити накнаду до троструког износа стварне штете и измакле добити.

(2) При одлучивању о захтјеву за плаћање пенала суд ће узимати у обзир све околности случаја, а нарочито обим настале штете, степен кривице повредиоца и превентивни циљ пенала.

Члан 75.
(Активна легитимација за тужбу)

(1) Тужбу због повреде имена поријекла или географске ознаке могу поднијети лице из члана 19. овог закона које је установило име поријекла или географску ознаку, овлашћени корисник имена поријекла или географске ознаке, удружење потрошача и правобранилац БиХ.

(2) Ако је пред Институтом, односно судом, покренут поступак из чл. 60, 62. или 64. овог закона, суд који поступа по тужби из члана 71. овог закона дужан је да прекине поступак до коначне одлуке Института или суда.

Члан 76.
(Рок за подношење тужбе)

Тужба због повреде регистрованог имена поријекла или географске ознаке може се поднијети у року од три године од дана када је тужилац сазнао за повреду и учиниоца, а најкасније у року од пет година од дана кад је повреда први пут учињена.

Члан 77.
(Привремене мјере)

(1) Суд ће одредити привремену мјеру ради обезбјеђења захтјева према одредбама овог закона ако предлагач учини вјероватним да је:

- а) носилац права из овог закона и
- б) његово право повријеђено, или да пријети стварна опасност од повреде.

(2) Носилац права мора учинити вјероватном и једну од сљедећих претпоставки:

- а) опасност да ће остваривање захтјева бити онемогућено или знатно отежано,
- б) да је привремена мјера потребна ради спречавања настанка штете коју ће бити касније тешко поправити, или
- ц) да претпостављени повредилац доношењем привремене мјере која би се касније у поступку показала као неоправдана не би претрпио веће негативне посљедице од оних које би без доношења такве привремене мјере претрпио носилац права.

(3) Носилац права који предлаже да се донесе привремена мјера без претходног обавјештавања и саслушања супротне стране дужан је, осим услова из ст. (1) и (2) овог члана, учинити вјероватним да би било какво одгађање доношења привремене мјере проузроковало носиоцу права настанак штете коју би било тешко поправити.

- (4) У случају доношења привремене мјере према одредбама става (3) овог члана, суд ће рјешење о привременој мјери доставити супротној страни одмах после њеног спровођења.
- (5) Носилац права не мора доказивати опасност да ће остваривање захтјева бити онемогућено или знатно отежано ако учини вјероватним да ће предложена привремена мјера проузроковати претпостављеном повредиоцу само незнатну штету.
- (6) Сматра се да опасност постоји ако би требало остваривати захтјеве у иностранству.
- (7) Суд може одредити за обезбјеђење захтјева, према ставу (1) овог члана, било коју привремену мјеру којом се може постићи циљ обезбјеђења, а нарочито:
- а) да се претпостављеном повредиоцу забране радње којима се повређује право из овог закона,
 - б) да се одузму, уклоне из промета и похране предмети повреде и средства повреде који су искључиво или у претежној мјери намијењени, односно употребљавају се за чињење повреда.
- (8) Ако је мјера одређена прије подношења тужбе, суд ће у рјешењу одредити и рок у којем предлагач мора поднијети тужбу ради оправдања те мјере.
- (9) Рок из става (8) овог члана не може бити дужи од 20 радних дана, односно 31 календарског дана од дана достављања рјешења предлагачу, зависно од тога који рок истиче касније.
- (10) Суд мора одлучити о приговору против рјешења о привременој мјери у року од 30 дана од дана подношења одговора на приговор, односно од истека рока за подношење тог одговора.
- (11) Поступак у вези са доношењем привремене мјере је хитан.

Члан 78.
(Обезбјеђење доказа)

- (1) Суд ће донијети рјешење о обезбјеђењу доказа ако предлагач пружи суду разумне доказе о томе:
- а) да је носилац права из овог закона,
 - б) да је његово право повријеђено, или да пријети стварна опасност од повреде,
 - ц) да ће докази о тој повреди бити уништени, или касније неће моћи бити изведени.
- (2) Носилац права који тражи да се донесе рјешење о обезбјеђењу доказа без претходног обавјештавања и саслушања супротне стране дужан је да, осим услова из става (1) овог члана, учини вјероватним и постојање опасности да ће докази о повреди, због радњи супротне стране, бити уништени, или да се касније неће моћи извести.

(3) У случају доношења одлуке о обезбјеђењу доказа према одредбама става (2) овог члана, суд ће рјешење о обезбјеђењу доставити супротној страни одмах после извођења доказа.

(4) Суд може рјешењем из става (1) овог члана одредити да се изведе било који доказ, а нарочито:

а) увиђај просторија, пословне документације, инвентара, база података, компјутерских меморијских јединица или других ствари,

б) одузимање узорака предмета повреде,

ц) преглед и предају докумената,

д) одређивање и саслушање вјештака,

е) саслушање свједока.

(5) Обезбјеђење доказа може се тражити и после правоснажно окончаног поступка, ако је то потребно ради покретања поступка према ванредним правним лијековима, или за вријеме таквог поступка.

(6) У поступку обезбјеђења доказа, према одредбама овог члана, примјењују се одговарајуће одредбе закона о парничном поступку, а које се односе на привремене мјере, осим ако је овим законом другачије одређено.

(7) Поступак обезбјеђења доказа је хитан.

(8) Ако се касније покаже да је предлог за обезбјеђење доказа неоправдан, или ако носилац права тај предлог не оправда, супротна страна има право да тражи:

а) враћање одузетих предмета,

б) забрану употребе прибављених информација,

ц) накнаду штете.

(9) Суд мора у поступку обезбјеђења доказа, према одредбама овог члана, обезбиједити заштиту повјерљивих података странака и водити бригу о томе да се судски поступак не злоупотребљава искључиво с намјером прибављања повјерљивих података супротне стране.

Члан 79.

(Дужност обавјештавања)

(1) Суд може у току парнице, због повреде права из овог закона, на основу оправданог захтјева једне од странака наложити повредиоцу права да достави податке о извору и дистрибутивним каналима робе и услуга којима се повређује право из овог закона.

(2) Суд може наложити да податке из става (1) овог члана доставе суду и лица која у обиму комерцијалне дјелатности:

- а) посједују робу за коју се сумња да се њоме повређује право из овог закона, или
- б) користе услуге за које се сумња да се њима повређује право из овог закона, или
- ц) дају услуге за које се сумња да се њима повређује право из овог закона.

(3) Сматра се да је нека радња предузета у обиму комерцијалне дјелатности ако је предузета за прибављање индиректне или директне економске користи.

(4) Појам комерцијалне дјелатности не обухвата радње савјесних крајњих потрошача.

(5) Суд може да наложи да податке из става (1) овог члана достави суду и лице које је од неког од лица наведених у ставу (2) овог члана означено као умијешано у производњу, израду и дистрибуцију робе или давање услуга за које се сумња да се њима повређује право из овог закона.

(6) Подаци тражени на основу става (1) овог члана могу нарочито обухватити:

а) име, адресу, односно фирму и сједиште произвођача, израђивача, дистрибутера, добављача и других претходних посједника робе, односно давалаца услуга, као и намјераваних продаваца на велико и мало,

б) податке о количинама произведене, израђене, испоручене, примљене или наручене робе или услуга, као и о цијенама оствареним за односну робу и услуге.

Члан 80. (Извођење доказа)

(1) Ако суд одлучи да ће извести предложени доказ који се налази код супротне стране, та страна дужна је на захтјев суда предати доказна средства којима располаже.

(2) Став (1) овог члана односи се и на банкарску, финансијску и пословну документацију која је под контролом супротне стране, ако се ради о повреди која достиже обим комерцијалне дјелатности.

(3) У поступку извођења доказа примјењују се одговарајуће одредбе закона који уређује парнични поступак, осим ако је овим законом другачије одређено.

(4) Суд мора послије извођења доказа, у складу са ставом (1) овог члана, обезбиједити заштиту повјерљивих података странака и водити бригу о томе да се судски поступак не злоупотребљава искључиво с намјером прибављања повјерљивих података супротне стране.

Члан 81.
(Средство обезбјеђења за супротну страну)

На захтјев лица против кога је покренут поступак за одређивање привремене мјере или обезбјеђења доказа, суд може да одреди одговарајући новчани износ као средство обезбјеђења у случају да је захтјев неоснован на терет подносиоца захтјева.

ДИО ЈЕДНАЕСТИ - ЦАРИНСКЕ МЈЕРЕ

Члан 82.
(Захтјев носиоца права)

(1) Носилац искључивих права према овом закону, који оправдано сумња да ће доћи до увоза, транзита или извоза робе произведене супротно одредбама овог закона, може код надлежног царинског органа (у даљњем тексту: царински орган) поднијети захтјев за заштиту својих права путем царинских мјера привременог задржавања робе од даљег пуштања у промет.

(2) Захтјев за заштиту права, према ставу (1) овог члана, мора садржавати:

а) податке о подносиоцу захтјева и о носиоцу искључивог права из овог закона, ако се не ради о истом лицу,

б) детаљан опис робе, који омогућава њену идентификацију,

ц) доказе о томе да је подносилац захтјева, односно лице које је он овластио, носилац искључивог права из овог закона у вези с том робом,

д) доказе о томе да је искључиво право вјероватно повријеђено,

е) друге податке важне за одлучивање о захтјеву којима располаже подносилац, као што су подаци о локацији робе и њеној дестинацији, очекивани датум доласка или одласка пошиљке, подаци о средству транспорта, подаци о увознику, извознику, примаоцу и сл.,

ф) временски период у којем ће царински органи поступати према захтјеву и који не може да буде дужи од двије године од дана подношења захтјева.

(3) Царински орган може прије доношења одлуке којом удовољава захтјеву из става (1) овог члана тражити од носиоца права да положи обезбјеђење за трошкове похрањивања и превоза робе, као и за накнаду штете, који би у вези с робом могли настати царинском органу, као и страни против које је прихваћен захтјев из става (1) овог члана.

(4) Ако царински орган удовољи захтјеву из става (1) овог члана, он о томе обавјештава све царинске испоставе и носиоца права.

Члан 83.

(Поступак након привременог задржавања робе)

- (1) Ако царинска испостава при спровођењу царинског поступка нађе робу која одговара опису робе из одлуке надлежног царинског органа, она ће ту робу привремено задржати од даљег пуштања у промет.
- (2) Одлука о привременом задржавању робе уручује се њеном увознику.
- (3) У одлуци из става (2) овог члана одређује се да се сопственик робе, односно лице које је овлашћено за располагање робом, у року од десет радних дана од дана привременог задржавања може изјаснити о томе да ли се ради о кривотвореној роби, односно другој повреди права из овог закона.
- (4) Ако царински орган не прими писано изјашњење сопственика или лица које је овлашћено да располаже робом у року из става (3) овог члана, он може на захтјев и о трошку носиоца права привремено задржану робу одузети и уништити.
- (5) Ако сопственик робе или лице које је овлашћено да располаже робом, у року из става (3) овог члана, поднесе изјаву да се не ради о кривотвореној роби, односно другој повреди права из овог закона, носилац права може у року од десет радних дана од пријема обавјештења о таквој изјави поднијети тужбу због повреде права.
- (6) Ако посебне околности случаја то оправдавају, царински орган може, на захтјев носиоца права, одредити додатни рок за подношење тужбе из става (5) овог члана, који не може бити дужи од десет радних дана.
- (7) Носилац права или лице које он овласти може за вријеме привременог задржавања извршити преглед и контролу робе и пратеће документације у обиму који је потребан за утврђивање његових захтјева и за остваривање судске заштите његових права уз обезбјеђење заштите повјерљивих података.
- (8) Право да изврши преглед и контролу робе има и њен увозник.
- (9) Ако носилац права не поднесе тужбу из става (5) овог члана, привремено задржана роба пушта се у тражену царински дозвољену употребу, односно промет.
- (10) Ако носилац права покрене судски поступак, царински орган донијеће одлуку о запљени робе до доношења правоснажне судске одлуке.

Члан 84.

(Поступак по службеној дужности)

- (1) Ако царинска испостава при спровођењу царинског поступка у вези са увозом, транзитом или извозом робе оправдано сумња да су одређеном робом повријеђена права према овом закону, она ће привремено задржати пуштање те робе у промет и о томе обавијестити царински орган.

(2) Царински орган писмено обавјештава носиоца права о задржавању робе, сумњи да се ради о повреди његових права и о могућности да поднесе захтјев према члану 82. овог закона у року од пет радних дана од дана задржавања робе.

(3) Ако носилац права поднесе захтјев у складу са ставом (2) овог члана, роба се задржава до доношења одлуке царинског органа.

(4) Ако царински орган удовољи захтјеву из члана 82. овог закона, роба се привремено задржава за даљих десет радних дана.

(5) Носилац права мора у року из става (4) овог члана спровести радње из члана 83. став (7) овог закона.

(6) Одредбе чл. 83. и 84. овог закона не примјењују се на увоз, транзит или извоз робе у малим количинама намијењеним за приватну и некомерцијалну употребу, које се уносе или износе као дио личног пртљага или шаљу у малим пошиљкама.

Члан 85.

(Примјена других царинских прописа)

(1) На царински поступак у вези са робом којом се повређују права из овог закона примјењују се на одговарајући начин остали царински прописи.

(2) Ближе прописе о спровођењу царинских мјера из овог дијела Закона доноси Савјет министара на предлог Управе за индиректно опорезивање БиХ.

(3) Царински поступак у вези са робом којом се повређују права из овог закона је хитан.

ДИО ДВАНАЕСТИ - ПРЕКРШАЈНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 86.

(Прекршаји)

(1) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 200.000 КМ казниће се за прекршај правно лице или предузетник који на начин из члана 72. овог закона повриједи регистровано име поријекла или географску ознаку.

(2) Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај из става (1) овог члана и одговорно лице у правном лицу и код предузетника.

(3) Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај из става (1) овог члана физичко лице.

(4) Предмети који су настали извршењем прекршаја из става (1) овог члана одузеће се и уништити, а предмети, односно уређаји намијењени или употријебљени за извршење тих прекршаја ће се одузети.

(5) Прекршајни поступак на основу одредаба овог члана је хитан.

Члан 87.
(Заштитна мјера)

(1) Правном лицу и предузетнику који учине прекршаје из члана 86. став (1) овог закона у обављању дјелатности може се изрећи заштитна мјера забране обављања дјелатности или дијелова дјелатности којима се вријеђа регистровано име поријекла или географска ознака у трајању до једне године, ако је учињени прекршај нарочито тежак због начина извршења, посљедица дјела или других околности учињеног прекршаја.

(2) Правном лицу и предузетнику који учине прекршај из члана 86. став (1) овог закона у поврату изрећи ће се заштитна мјера забране дјелатности или дијелова дјелатности којима се вријеђа регистровано име поријекла или географска ознака у трајању од најмање једне године.

Члан 88.
(Инспекцијска контрола у вези са прекршајима)

(1) Инспекцијску контролу у вези са прекршајима прописаним у члану 86. овог закона и изрицање заштитне мјере прописане у члану 87. овог закона врши инспекција надлежна за контролу тржишта у Федерацији БиХ, Републици Српској и Брчко Дистрикту БиХ.

(2) Инспекцијски поступак је хитан.

ДИО ТРИНАЕСТИ - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 89.
(Права призната до примјене овог закона и прописи о спровођењу за извршење овог закона)

(1) Регистроване географске ознаке које важе на дан ступања на снагу овог закона остају и даље на снази и на њих ће се примјењивати одредбе овог закона.

(2) Директор Института донијеће прописе о спровођењу за извршење овог закона у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу, изузев прописа из члана 85. став (2) овог закона.

(3) Прописе о спровођењу у смислу става (2) овог члана чине Правилник о поступку за признање ознаке поријекла производа, имена поријекла и географске ознаке, Одлука о посебним трошковима поступка за стицање и одржавање права индустријске својине, Одлука о условима за упис у регистре заступника за заштиту индустријске својине, Правилник о стручном испиту за заступнике за заштиту индустријске својине и Одлука о накнади за рад у Комисији за жалбе.

Члан 90.

(Престанак важења других прописа и поступци за признање жига у току)

(1) Почетком примјене овог закона престају да важе одредбе ГЛАВЕ II - ВРСТЕ ПРАВА ИНДУСТРИЈСКОГ ВЛАСНИШТВА Одјељак 4. - ГЕОГРАФСКА ОЗНАКА (чл. од 116. до 126.) Закона о индустријском власништву у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ" бр. 3/02 и 29/02) које се односе на географску ознаку, као и одредбе које се могу сходно примјенити на географску ознаку.

(2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, Закон о индустријском власништву у Босни и Херцеговини примјењиваће се и даље на све управне поступке у вези са географском ознаком који нису окончани до дана почетка примјене овог закона.

Члан 91.

(Примјена међународних уговора)

Одредбе међународних уговора у вези са ознакама географског поријекла, именом поријекла и географском ознаком, којима је приступила БиХ, примјењују се на предмете које третира овај закон и у случају сукоба са одредбама овог закона примјењују се одредбе међународних уговора.

Члан 92.

(Јединствена примјена одредаба о Комисији за жалбе у Закону о патенту, Закону о жигу и Закону о индустријском дизајну)

Одредбе чл. 69. и 70. овог закона и одговарајуће одредбе Закона о патенту, Закона о жигу и Закона о индустријском дизајну, којима се уређује Комисија за жалбе Института, примјењују се на начин да се формира једна комисија за жалбе.

Члан 93.

(Ступање на снагу Закона)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењује се од 1. јануара 2011. године.

ПСБиХ број 515/10
28. маја 2010. године
Сарајево

Предсједавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Др **Милорад Живковић**, с. р.

Предсједавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Сулејман Тихић, с. р.